

عنوان مقاله:

بررسی نقش میرعماد برهنرخوشنویسی دوره ی صفویه

محل انتشار:

همایش ملی جلوه های هنر ایرانی اسلامی در فرهنگ، علوم و اسناد (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

رقیه باباخانی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه پیام نور (تهران شرق)

الیاس صفاران - دانشیار گروه هنر دانشگاه پیام نور (تهران شرق)

خلاصه مقاله:

هنر خوشنویسی در ایران از بستری مطلوب و مقبول برخوردار بوده است. این هنر، در حیات فرهنگی و هنری عصر صفوی اهمیت و جایگاه والایی را در میان هنرها به خود اختصاص داد. به دلیل علاقه ی خاص شاهان و شاهزادگان صفوی به هنر خوشنویسی، موجبات شکوفایی و بالندگی این هنر بی بدیل فراهم گردید و هنرمندان برجسته ی خوشنویسی در دربار گرد آمدند. میرعماد که به حق می توان او را قلب تپنده ی هنر نستعلیق و خورشید بی فروغ خوشنویسی نامید، در این عصر می زیسته است. این حکیم و فیلسوف خط نستعلیق که دارنده ی پربارترین آثار هنری برای ایران است، خط نستعلیق را به اوج کمال رساند. با بررسی های انجام گرفته در کتابخانه ی کاخ گلستان، میرعماد، بیشترین کتابت نسخ خطی را به خود اختصاص داده است. نفوذ هنروی نه تنها در ایران بلکه در هند و عثمانی قابل توجه است. در پژوهش توصیفی- تحلیلی حاضر که به روش کتابخانه ای صورت گرفته است، به بررسی نقش تاثیرگذار میرعماد در پیشرفت هنر نستعلیق دوره ی صفویه پرداخته شده است. در این مسیر از آثار شاخص میرعماد که در کتابخانه ی کاخ گلستان موجود است بهره گرفته شده است. نتایج پژوهش بیانگر این است که میرعماد به گونه ای نستعلیق دوره ی صفویه را استحکام بخشیده است که شیوه ی خط نستعلیق وی نه تنها نستعلیق نویسی را در دوره ی صفویه رواج داد؛ بلکه پس از گذشت حدود 400 سال، امروزه نیز مورد استفاده ی علاقمندان به این هنر اصیل ایرانی می باشد.

کلمات کلیدی:

میرعماد، خوشنویسی، دوره ی صفویه، کاخ گلستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1042556>

